

Celem projektu *Analiza Etosu (Ethos Analytics, EthAn)* jest zrozumienie **komunikacyjnych struktur etosu** związanych z charakterem mówcy. Innymi słowy, EthAn ma dostarczyć modelu, który pozwoli formalnie opisać, w jaki sposób ludzie projektują komunikację, aby odnosi się do tego, kim są (czy posiadają autorytet, pozycję w organizacji, wykształcenie w odpowiedniej dziedzinie, moralne cechy takie jak szczerowość czy dobra wola, itd.), a nie wyłącznie do tego o czym mówią, np.:

1. Jan mówi, *Jestem wiarygodny* (**kolista struktura etotyczna**)
2. Tusk mówi, *Panie premierze, przykro mi, ale widziałem do końca został pan przygotowany w temacie zdrowia, bo akurat składki w wydatkach NFZ to jest blisko 99%*. (**struktura ataku na etos**)
3. Profesor Ron Eccles, z Centrum Zdrowia na uniwersytecie w Cardiff, mówi, *Istnieje wiele nieporozumień dotyczących tego czym się różni grypa od przeziębienia*. (**struktura wspierania etosu**)

Szczególony status etosu był rozpoznawany już od samych początków filozoficznej refleksji nad komunikacją i językiem. Współcześnie nie, natura etosu jest intensywnie badana w ramach retoryki, epistemologii i sztucznej inteligencji, jednak te dyscypliny nie koncentrują się specjalnie na formalnych aspektach etosu. Z drugiej strony, teorie interesujące się strukturami komunikacyjnymi, takie jak logika czy teoria argumentacji, nie badają natury etosu w systematyczny sposób. Przykładowo, kolista struktury (1) jest tu tłumaczona jako błąd kolistego rozumowania ("Jestem wiarygodny, bo jestem wiarygodny"), to znaczy, że jest przyporządkowana przede wszystkim do struktur logosu a nie etosu. W efekcie, nie dysponujemy narzędziami, które umożliwiłyby analizowanie sposobów, w jaki ludzie wyrażają w języku naturalnym wiarygodność i zaufanie do innych uczestników komunikacji. Projekt EthAn stawia sobie za cel wypełnienie tej luki i opracowanie **metodologii do analizy struktur etotycznych**.

Przyjmujemy w projekcie następujące hipotezy badawcze:

HB1: Struktury etotyczne są niezależne, chociaż związane ze strukturami logosu. Teorie struktur komunikacyjnych, takie jak teoria argumentacji, skupiają się na strukturach etotycznych, które są zależne od logosu (tak jak np. argument z pozycji wiedzy). Z drugiej strony, podejście zorientowane na rzeczywiste praktyki komunikacyjne, takie jak retoryka, rozpoznaje, że etos może być używany na swoich własnych zasadach. W projekcie "Strategie Retoryczne w Dialogu" (OPUS 2, NCN) zaprezentowali myśliciele wyniki, które wskazują, że struktury etotyczne mogą być całkowicie niezależne od struktur logosu.

HB2: Wiele własności struktur etotycznych nie może być wyjątkiem w izolacji od ich dialektycznego kontekstu. Podstawowym środowiskiem dla etosu nie jest jego argumentacyjny, ale raczej dialogowy kontekst. Przykładowo, we wspomnianym wyżej projekcie OPUS 2 zostało pokazane, że niektóre etotyczne strategie, takie jak argument ad hominem (tzn. atak na charakter oponenta), nie są w ogóle argumentacjami (w sensie struktur inferencyjnych), tzn. strukturami przesłankowo-wniosek, ale schematami dialogowymi, tzn. strukturami lokucja-lokucja.

HB3: Techniki określone jako argumenty ad maj komponent etotyczny. W literaturze, argumenty ad maj typowo utożsamiane nie z etosem, ale z patosem, czyli z oddziaływaniem na emocje audytorium. Przykładowo, argument ad baculum "Oddaj mi pieniądze albo cię zabijem" jest przedstawiany jako technika mająca na celu przestraszenie odbiorcy i spowodowanie, że w efekcie wykona on polecenie nadawcy. Jak zostało pokazane w projekcie OPUS 2, ta technika w dużym stopniu zależy jednak od etosu, gdyż groźba "Zabij cię" ma na celu nadanie upoważnienia mówcy do wykonania skutecznego rozkazu "Oddaj mi pieniądze". Hipoteza ta utrzymuje, że inne "ad" argumenty, takie jak ad vanitatem (odwołanie do wstydu) czy ad ignorantiam (odwołanie do braku wiedzy), podzielają ten silnie etotyczny charakter.